

U duhovnosti uvijek postoji mogućnost da čovjek skrene s puta, krene stranputicom i dovede se u zabludu i krivog shvaćanja duhovnosti. Proveli smo istraživanje temeljeno na [duhovnoj znanosti](#) o nekim općenitim zabludama u duhovnosti, odnosno što se ponekad stavlja pod duhovnost, no to uistinu nije. Nadamo se da vam ova saznanja mogu pomoći na vašem putu učenja o duhovnosti.

Oko 30% ljudi smatra kako će patiti ako se Bog ili [Sveci](#) naljute na njih. Mnogi dobivaju poštom ili putem mail-a tzv. "lanac sreće" u kojem se navodi da se u ime Boga ili Svetaca poruka dalje proslijedi na 20-50 adresa jer će im se u protivnom nešto strašno dogoditi. Isto tako, ljudi daju milostinju iz straha da ih prosjak ne bi urekao ako se uvrijedi. U ovakvim slučajevima radi se o zabludama te nema nikakvog razloga za brigu ili strah.

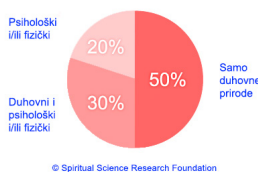
Ne postoji povezanost između formalnog obrazovanja i razumijevanja duhovnosti. Otprilike 80% ljudi na svim razinama obrazovanja, od ljudi bez formalnog obrazovanja pa do visoko obrazovanih, ne razumiju Duhovnost budući da formalno obrazovanje nije bazirano na duhovnom razvoju čovjeka.

Otprilike 20% ljudi u društvu gaji takozvanu slijepu vjeru. Vjera koja se bazira na običajima i psihološkom osjećaju duhovnosti nazivamo slijepom vjerom. U tom slučaju društvo je u gubitku za 10%, no također postoji dobrobit od 20% budući da se isti suzdržavaju od loših djela zbog slijepe vjere.

Oko 5% ljudi koristi duhovnost kao izvor zarade što je pogrešno. U društvu postoji velik broj lažnih duhovnih vodiča ili svetaca, njihov broj seže i do 98%. Također, postoji 5% ljudi koji smataju da su duhovno napredni te da mogu podučavati druge no uistinu ne posjeduju duhovna znanja te vode druge u zablude.

Oko 55% ljudi ima stav „neka o duhovnosti uče oni koje to zanima“. Oni ne znaju da je u životu prosječne osobe samo 20% fizičkih i psiholoških problema koji nisu duhovne prirode, a do 80% problema razlog je [duhovne prirode](#).

Podjela stvarnih uzroka problema u čovjekovom životu

Duhovna praksa povećava sposobnost da se nosimo sa lošom sudbinom. Naravno, ovo obrazloženje je dano iz svjetovnog ugla. Međutim, kako bi se dostigla Bogospoznaja (Moksha), ne postoji zamjena za duhovnost.

Za 45% ljudi duhovnost je korisna, ali 50% od njih kaže: “Započet ćemo sa duhovnom praksom kada ostarimo”. Ovakva izjava sadrži četiri zablude.

- Nitko nam ne može garantirati da ćemo doživjeti starost, stoga je pogrešno odlučiti prakticirati duhovnost tek u toj dobi.
- Za duhovnu praksu je potrebno dobro fizičko i mentalno zdravlje. S obzirom da jedno i drugo u starosti slabe, tada duhovna praksa postaje teža.
- Kao što je teško naučiti nove vještine u starosti, tako je i teško započeti duhovnu praksu.
- Broj impresija stvorenih u podsvjesnom umu se povećava starenjem, a u duhovnosti je cilj ukloniti sve impresije.

Ljudi prakticiraju duhovnost prema vlastitom nahođenju, odnosno vlastitim željama. Naime, 80% ljudi koji prakticiraju duhovnost spada u ovu kategoriju. Primjerice, kada smo bolesni ne uzimamo lijekove bez konzultacija s liječnikom, kada imamo problem na sudu tražimo pomoć odvjetnika. Isto tako, besmisleno je raditi duhovnu praksu prema vlastitom nahođenju jer od takve duhovne prakse nećemo imati mnogo koristi. Vjera u duhovnost će početi oscilirati, a duhovna praksa postati nestalna pa će osoba zaključiti kako sve to nema smisla. S druge strane, duhovna praksa nakon proučavanja duhovnosti ili pod vodstvom duhovno razvijene osobe donosi puno više dobrobiti.

Neki smatraju da ako [pojaju \(ponavljaju\) Božje Ime](#) kao dio duhovne prakse, neće moći obavljati ostale svjetovne dužnosti. Takav način razmišljanja je potpuno neosnovan. Nikada u ljudskoj povijesti nije zabilježen slučaj u kojem je netko bio na gubitku zbog pojanja Božjeg Imena. Upravo suprotno, pojanje Božjeg Imena povećava koncentraciju i možemo obavljati svjetovne obveze puno učinkovitije.

Izvor: [SSRF; Duhovna praksa](#)